

Med Hensyn til Indholdet af foranstaaende Lovudkast, der saaledes er Resultatet af de førte Forhandlinger, og som er overeensstemmende med det for Sverrig udarbejdede Lovudkast, alene med de Modifikationer, som Forskjellighederne i de respektive Landes Lovgivninger gjøre nødvendige, bemærkes følgende:

Opmærksomheden har selvfølgelig strax været henledt paa det Spørgsmaal, om Man uden videre kunde tillægge svenske Domme Eksekutionskraft heri Landet, naar der kun forelaae en i behørig Form udfærdiget Bevidnelse af, at de vare affagte af en kompetent Myndighed i Sverrig og havde upaaankelig Retskraft, eller om Man i Lighed med hvad der, saavidt Ministeriet bekjendt, hidtil har fundet Sted i de Overeenskomster, som ere afsluttede om denne Gjenstand mellem forskjellige Stater, skulde fordrø, at der, forinden Execution tilstødes, af en Domstol her i Landet eller i alt Fald af Fogden blev anstillet en Undersøgelse, om den vedkommende svenske Domstol efter de Regler, som heri Landet gjælde om Omraadet for Domstolens Myndighed, havde været kompetent til at affigge den Dom, som forlanges fuldbørdet heri Landet. Efter næste Overveelse har Ministeriet imidlertid dog troet at burde bestemme sig for det førstnævnte Alternativ, deels fordi den hele Foranstaltnings Virksomhed i en væsentlig Grad vilde hæmmes og besværes ved en modsat Fremgangsmaade og deels fordi Gjennemførelsen af det sidstnævnte Princip vilde være forbunden med mange Vanskeligheder, idet Man, hvis Man vilde overlade Bedømmelsen til Fogden, vistnok i mange Tilfælde vilde paalægge ham et Hverv, som vilde overstige hans Kræfter, og hvis Man vilde overdrage dette Hverv til en Domstol, formentlig vilde være sat i den Nødvendighed at indføre en egen Art af Procedure i disse Sager, som neppe vilde være forenelig med vor Retsforfatning i det Hele. Naar nu hertil kommer Hensynet til de forøgede Omkostninger og den Tidspilde, som en saadan Fremgangsmaade vilde paaføre Domhaveren, forekommer det Ministeriet indlysende, at det første Alternativ, hvis Antagelse neppe efter den svenske Retsforfatning, saavidt samme er Ministeriet bekjendt, vil kunne medføre egentlige

Ulemper for danske Undersaatter, ligesaa lidt som Reglen efter vor Lovgivning kan medføre nogen Fare for svenske Undersaatter, bør foretrækkes. Naar Man imidlertid er gaaet ud fra denne Grundsaetning, har man dog troet ad anden Veie at maatte søge at opnaae det Formaal, som ellers tilsigtes ved at lade den paagjældende Dom prøve af en Domstol i det Land, hvor Executionen finder Sted. Det er i saa Henseende anseet nødvendigt, deels at Dommen bør forsynes med Bevidnelse om, at den er udfærdiget i behørig Form samt giver Afgang til Execution (§ 2), deels at der bør gives gjensidige Forskrifter om Domstolens Besøielse i det ene Land overfor Indbyggerne i det andet Land, i hvilken Henseende Grundtanken da maatte blive den, at hvert af Landene behandler det andet Lands Indbyggere i Spørgsmaal om Domstolens Besøielse efter samme Regler som sine egne, og at følgelig en Indvaaner i det ene Land ikke er pligtig at svare for nogen Domstol i det andet Land i andre Tilfælde end i saadanne, hvor han, dersom han havde været Undersaat der, vilde kunne have været indstævnet (§ 6).

Hyad dernæst angaaer Spørgsmaalet om, hvilke Domme og Kendelser en saadan Eksekutionskraft burde tillægges, maatte Ministeriet finde det principrigtigt, at denne indskrænkedes til de egentlige borgerlige Retsstrætter og altsaa kun omfattede Bøder, forsaavidt disse idømtes under private Sager, da Straffebøder, uagtet de kunne fuldbørdes i Gods, dog altid have Karakteren af Straf, medens Man derimod ansaae det som en Selvfølge, at Reglen maatte omfatte de civile Følger af en Straffesag, nemlig Erstatningsansvar og Omkostninger. Da der imidlertid fra svensk Side blev gjort opmærksom paa, at det efter den svenske Lovgivnings Bestemmelser med Hensyn til Karakteren af de Sager, under hvilke Bøder kunne tilfindes, neppe vilde være gjørligt at opstille en bestemt Afskillelse mellem private og offentlige Bødesager, fandt man det rettest, at Spørgsmaalet om Bøders Execution i Gods i det andet Land aldeles bortfaldt, hvilken Anskuelse ogsaa blev tiltraadt af den Kongl. svenske Regjering.